

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer i loven om udlevering af lovovertrædere (udleveringsloven), der er nødvendige for, at man i Danmark kan anvende Konventionen om udlevering mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (EU-udleveringskonventionen). Konventionen er optaget som bilag 1 til lovforslaget.

Vedtagelse af lovforslaget indebærer, at Folketinget giver samtykke til, at Danmark tiltræder EU-udleveringskonventionen.

Udlevering af lovovertrædere mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union sker i dag på grundlag af Den europæiske konvention af 13. december 1957 om udlevering af lovovertrædere (1957-konventionen), jf. bekendtgørelse nr. 36 af 28. september 1963, med tilhørende tillægsprotokoller af 15. oktober 1975 og 17. marts 1978, jf. bekendtgørelse nr. 106 og 108 af 11. november 1986. Konventionen er i Danmark gennemført ved lov nr. 249 af 9. juni 1967 om udlevering af lovovertrædere. For udlevering fra Danmark til Sverige og Finland (og de andre nordiske lande) gælder en særlig ordning, jf. nedenfor.

1957-konventionen er for EU-medlemsstaternes vedkommende senere blevet suppleret med reglerne i Konventionen om forenklet udleveringsprocedure mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, der blev undertegnet den 10. marts 1995. Sigtet med denne konvention er at anvende en forenklet fremgangsmåde ved udlevering, hvis den person, der begæres udleveret, samtykker i udleveringen. Forenklingen består i en mere direkte kontakt mellem de berørte staters kompetente myndigheder og en mere hensigtsmæssig tilrettelæggelse af sagsgangen. Forenklingen modsvares af, at samtykke til udlevering meddeles i retten. Konventionen blev gennemført i dansk ret ved § 1 i lov nr. 291 af 24. april 1996 om ændring af lov om udlevering af lovovertrædere, lov om international fuldbyrdelse af straf m.v., lov om samarbejde med Finland, Island, Norge og Sverige angående fuldbyrdelse af straf m.v. og retsplejeloven (International strafferet). Denne lov trådte i kraft den 1. august 1996.

Efterfølgende har EU-medlemsstaterne arbejdet videre med en bredere adgang til udlevering mellem medlemsstaterne. Medlemsstaterne i Den Europæiske Union undertegnede således den 27. september 1996 EU-udleveringskonventionen, der er gengivet i bilag 1 til lovforslaget.

Formålet med EU-udleveringskonventionen er at lempe en række af de materielle betingelser for udlevering mellem medlemsstaterne. Konventionen in-

debærer således, at udlevering skal kunne ske for forbrydelser med en mindre strafferamme end efter 1957-konventionen, jf. artikel 2, stk. 1, og pkt. 2 nedenfor. Endvidere skal udlevering som udgangspunkt ikke kunne nægtes med henvisning til, at den lovovertrædelse, der er begæret udlevering for, anses for en politisk lovovertrædelse, eller at der er indtrådt forældelse efter lovgivningen i den anmodede medlemsstat, jf. artikel 5 og 8 samt pkt. 3 og 6 nedenfor. Desuden skal medlemsstaterne som udgangspunkt kunne udlevere egne statsborgere, jf. artikel 7 og pkt. 5 nedenfor. Endelig udvider konventionen mulighederne for, at der i en begærende medlemsstat eller en tredje medlemsstat kan ske strafforfølgning og straffuldbyrdelse for forhold, der ikke er omfattet af udleveringsbegæringen, jf. artikel 10 og 12 og pkt. 7 nedenfor.

Udlevering mellem de nordiske lande bygger ikke på et traktatmæssigt grundlag, men sker på grundlag af en ensartet lovgivning, jf. lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige, som ændret ved lov nr. 251 af 12. juni 1975 (den nordiske udleveringslov). Denne lovgivning berøres ikke af EU-udleveringskonventionen, jf. konventionens artikel 1, stk. 2, hvorefter konventionen ikke berører anvendelsen af bl.a. arrangementer om udlevering på grundlag af ensartet lovgivning, jf. 1957-konventionens artikel 28, stk. 3. Det indebærer bl.a., at de foreslåede regler om udlevering til en medlemsstat i Den Europæiske Union ikke finder anvendelse ved udlevering fra Danmark til Finland og Sverige, selv om disse lande er medlem af EU. Spørgsmålet om udlevering til disse lande afgøres således fortsat efter den nordiske udleveringslov. Der henvises i den forbindelse til pkt. 9 nedenfor om forholdet til den nordiske udleveringslov.

Det kan i øvrigt oplyses, at der også i Konventionen til gennemførelse af Schengenaftalen (Schengen-konventionen) er bestemmelser om udlevering. Disse bestemmelser kan dog kun antages at finde anvendelse i det omfang, hvori de er forenelige med EU-udleveringskonventionen, jf. Schengen-konventionens artikel 142. Det indebærer, at det er reglerne i EU-udleveringskonventionen, der skal anvendes ved udlevering mellem EU-medlemsstaterne.

2. Lovovertrædelsens beskaffenhed

2.1. Gældende ret

Efter udleveringslovens § 3, stk. 1, kan udlevering af en lovovertræder fra Danmark som udgangspunkt kun ske, hvis en handling, der svarer til den lovover-